

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi indeksiehdon käytön rajoittamisesta ja laiksi indeksiehdon käytöstä vuosia 1992 ja 1993 koskevista työ-, virka- ja toimiehtosopimuksissa annetun lain 4 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi uusi laki indeksiehdon käytön rajoittamisesta, joka tulisi voimaan vuoden 1993 alusta ja olisi voimassa vuoden 1994 loppuun. Uusi laki olisi pääsääntöisesti samansisältöinen kuin vuoden 1992 loppuun voimassa oleva laki (1169/90). Lain sisältöä ehdotetaan kuitenkin muutettavaksi siten, että liikehuoneistojen vuokrasopimuksissa sallittaisiin indeksiehto samoin edellytyksin kuin kuluvan vuoden helmikuun alusta on ollut mahdollista eräissä asuinhuoneistojen vuokrasopimuksissa. Indeksiehdon käytön rajoittamisesta annetun lain 7 §:ään ehdotetaan teknisluonteista tarkistusta.

joittamisesta annetun lain 7 §:ään ehdotetaan teknisluonteista tarkistusta.

Koska nykyisen indeksiehdon käytön rajoittamisesta annetun lain nojalla valtioneuvoston asettaman indeksilain soveltamislautakunnan toimikausi lakkaa kuluva vuoden lopussa, olisi indeksiehdon käytöstä vuosia 1992 ja 1993 koskevista työ-, virka- ja toimiehtosopimuksissa annettua lakia tarkistettava.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 1993.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytilanne

1.1. Indeksilainsäädännön yleisperiaatteet

Suomessa noudatetaan rahasaamisia koskevissa sopimuksissa pääsääntöisesti nimellisarvoperiaatetta, jolloin rahan arvon muutoksia velvoitteen syntymishetken ja täyttämisaikojen välillä ei oteta huomioon. Rahan yleinen arvo muuttuu inflaation johdosta rahan reaaliarvon vähentyessä.

Rahan arvon epävakaisuuden vuoksi nimellisarvoperiaatteesta on haluttu poiketa. Indeksiehdon käytöllä voidaan suoritusvelvollisuutta tarkistaa rahan arvon vaihtelun mukaisesti. Tässä tarkoituksessa on laadittu sopimusehtoja, joiden mukaan rahasaaminen on sidottu rahan reaaliarvoon. Tällaisten sopimusehtojen käyttö oli tavallista 1920-luvun lopusta vuonna 1968 annettuun niin sanottuun vakauttamisla-

kiin saakka. Tuolloin laajalti levinnyt indeksisidonnaisuusjärjestelmä purettiin, kun pelättiin järjestelmän johtavan uuteen inflaatiokauteen vuonna 1967 suoritettua devalvaation jälkeen. Indeksisidonnaisuuden sääntelyä on sittemmin jatkettu. Sääntely on toteutettu useilla eri tason säädöksillä, jotka ovat olleet määräaika- ja väliaikaisia. Tällä hetkellä indeksiehtojen käyttöä säätelee laki indeksiehdon käytön rajoittamisesta (1169/90) sekä laki indeksiehdon käytöstä vuosia 1992 ja 1993 koskevista työ-, virka- ja toimiehtosopimuksissa (1678/91).

Lakiperusteisesti indeksiin sidottuja ovat olleet jo pitkään esimerkiksi elatusavut ja eläkkeet. Indeksiehdon käyttöä on perusteltu sosiaalisilla näkökohdilla sekä oikeudenmukaisuuden ja kohtuuden vaatimuksella, jolloin keskeisenä perusteluna on ollut se, että rahan arvon muutos ei saa liiaksi vaikuttaa suoritusten alkuperäiseen tasapainoon.

1.2. Tarve jatkaa indeksiehtolainsäädännön voimassaoloa

Indeksiehdot kieltävä laki vakauttamisratkaisun yhteydessä ja sen jälkeisinä vuosina olikin perusteltavissa. Lain merkitys sen talouspoliittisten tavoitteiden toteutumisen - lähinnä inflaation hidastamisen - kannalta ei kuitenkaan enää nyky-yhteiskunnassa ole yhtä yksiselitteinen. Ensinnäkään selvää yhteyttä lain ja inflaation välillä ei ole voitu osoittaa. Toiseksi inflaatiovauhti Suomessa on viime vuosina hidastunut tasolle, jossa kyseisellä sidonnaisuudella ei juuri ole ollut merkitystä.

Huolimatta siitä, että useat tekijät puoltavat indeksiehtolainsäädännön purkamista, lisääntynyt epävarmuus valuuttamarkkinoilla antavat kuitenkin aihetta erityiseen varovaisuuteen. Vaikka Suomen Pankin päätös 7.9.1992 laskea markan kurssi kellumaan ja markan vaihtoarvon heikkeneminen ei lyhyellä aikavälillä merkittävästi lisää inflaatiota, inflaatiopaineet voivat kuitenkin voimistua ja palkankorotusvaatimukset sekä kustannuspaineet saattavat nopeastikin lähteä purkautumaan siinä vaiheessa kun kysyntä alkaa tuntuvammin elpyä ja työllisyystilanne parantua. Laajalle levinnyt sidonnaisuuksien verkko olisi tässä tilanteessa omiaan lisäämään inflaatioalttiutta. Sidonnaisuuksien purkaminen olisi silloin hankalaa.

1.3. Indeksiehtolainsäädännön soveltaminen vuokrasopimuksiin

Vuoden 1992 helmikuun alusta indeksiehtolakia muutettiin siten, että sitä ei sovelleta eräisiin asuinhuoneiston vuokrasopimuksiin, joka ovat voimassa toistaiseksi tai jotka on tehty vähintään kolmeksi vuodeksi (laki 9/92). Muutoksen tarkoitus oli toistaiseksi voimassa-olevien tai pitkäaikaisten, määräaikaisten vuokrasopimusten käytön edistäminen sallimalla vuokran tarkistamisen vuokrasuhteen aikana. Pitkäaikaisia vuokrasopimuksia pidetään molempien osapuolten kannalta suotavina, minkä lisäksi ne edistävät vuokramarkkinoiden toimivuutta, vahvistavat vuokralaisten asumisturvallisuutta ja lisäävät vuokra-asuntojen arvostusta pysyvänä asumismuotona.

Voimassa olevaa indeksiehtolakia sovelletaan kuitenkin edelleen liikehuoneistoja koskeviin vuokrasopimuksiin. Lain 3 §:n mukaan vähintään viiden vuoden aikaisten vuokrasopi-

musten sitominen elinkustannusindeksiin on sallittua, mikäli ei ole sovittu vuokranantajan oikeudesta irtisanoa sopimus ennen sanottua aikaa. Vielä säädetään, että viideltä ensimmäiseltä vuodelta saadaan ottaa huomioon enintään puolet indeksin muutoksesta. Muustakin kuin edellämainitun tarkistuksen käyttämisestä voidaan sopia, jos samalla sovitaan, että tarkistus ei muodostu säädetyin tavoin laskettua tarkistusta suuremmaksi.

2. Ehdotetut muutokset

2.1. Indeksiehtolainsäädännön jatkaminen

Valuuttakurssiepävarmuuden ja siihen liittyvien inflaatoriskien vuoksi on perusteltua, että sidonnaisuudet olisivat pääsääntöisesti edelleen kiellettyjä ja että kiellettyjen sidonnaisuuksien välttämiseksi sopimusten viranomaisvalvontaa jatkettaisiin suunnilleen nykyisen käytännön mukaisesti.

Taloudellisen tilanteen muutokset saattavat tulevaisuudessakin vaatia indeksiehdon käytön soveltamisrajoituksen uudelleen harkintaa, minkä vuoksi on tarkoituksenmukaista, että lainsäädäntö indeksiehdon rajoittamisesta edelleenkin on määräaikainen. Indeksiehdon käytön rajoittamista tarkoittavan lainsäädännön voimassaoloa ehdotetaan jatkettavaksi kahdella vuodella, eli vuoden 1994 loppuun.

2.2. Indeksiehdon salliminen liikehuoneistojen vuokrasopimuksissa

Asuinhuoneistojen vuokrasopimusten saattaminen indeksiehtolainsäädännön soveltamisalan ulkopuolelle lailla 9/92 on luonut tilanteen, missä liikehuoneistojen vuokrasuhteissa on kuluvaan vuoden helmikuun alusta lähtien ollut oleellisesti rajoitetumpi sopimusvapaus kuin mainitun ajankohdan jälkeen tehdyissä uusissa asuinhuoneistoja koskevilla sopimuksissa. Koska ensin mainittujen osalta on pienempi tarve lainsäädännöllä suojata toista asianosaista, asuin- ja liikehuoneistojen asettaminen eriarvoiseen asemaan sekä sopimusvapauden rajoittaminen nykyisessä laajuudessaan ei ole perusteltua. Molempiin sopimustyypeihin sovelletaan pääosin samoja huoneenvuokralain säännöksiä.

Indeksiehdon käytön rajoittaminen on teh-

nyt liikehuoneistojen vuokrien tarkistamisen mutkikkaaksi ja kaavamaiseksi, mikä on johdantanut siihen, että on pyritty sopimaan muunlaisista vuokran tarkistamistavoista. Sopijapuolet eivät myöskään aina ole osanneet laatia voimassa olevan lain 3 §:n vaatimukset täyttäviä sopimuslausekkeita eivätkä aina ole osanneet laskea sopimansa lausekkeen mukaista vuokraa.

Edellä sanotun perusteella ehdotetaan, että indeksiehtolakia ei sovellettaisi muiden kuin asuinhuoneistojen vuokrasopimuksiin vastaavien ehdoin kuin nyt on asetettu asuinhuoneistojen vuokrien sääntelystä vapaille asuinhuoneistojen vuokrasopimuksille, eli sellaiseen muun kuin asuinhuoneiston vuokrasopimukseen, joka on voimassa toistaiseksi tai tehty vähintään kolmeksi vuodeksi.

Vuoden 1992 loppuun voimassa olevan lain mukaan sanotunlainen indeksiehto on mitätön, minkä vuoksi sellaista ei voitaisi sallia eikä soveltaa takautuvasti. Sopimuspuolet voisivat kuitenkin tämän lain voimaan tultua lisätä ennen vuoden 1992 loppua tehtyihin vuokrasopimuksiin lausekkeen siitä, että vuokra vastaisuudessa sidotaan indeksiin sopimuspuolten sopimalla tavalla.

2.3. Indeksilain soveltamislautakunnan toimivalta

Voimassa olevan lain 7 §:n 1 momentin mukaan indeksilain soveltamislautakunta voi antaa lausuntoja siitä, onko sovittua tai aiottua indeksiehtoa pidettävä voimassa olevan lain tai sitä ennen voimassa olleiden vastaavien lakien 1029/78 tai 1135/85 mukaan sallittuna.

Voimassa olevassa laissa on siten yksilöity ne aikaisemmat lait, joiden perusteella lautakunnalla on oikeus antaa lausuntoja indeksiehtojen sallittavuudesta. Laki 1029/78 tuli voimaan vuoden 1979 alusta. Lautakunnalta on kuitenkin pyydetty lausuntoa sellaisiinkin sopimuksiin sisältyvien indeksiehtojen sallittavuudesta, joita on arvioitava ennen vuotta 1979 voimassa olevan lainsäädännön mukaan. Tällöin lautakunta on joutunut toteamaan, ettei se ole toimivaltainen antamaan lausuntoa siitä, onko

indeksiehto aikaisemman lain mukaan sallittu. Milloin sopimuksen aikana ja nyt voimassa olevan lain säännökset ovat olleet asiallisesti samansisältöiset ja jotta lautakunta voisi täyttää palvelutehtävänsä, se on arvioinut indeksiehton sallittavuutta voimassa olevan lain perusteella.

Tällaista lain soveltamista ei kuitenkaan voida pitää asianmukaisena, minkä vuoksi ehdotetaan indeksilain soveltamislautakunnan toimivallan laajentamista koskemaan kaikkea aikaisemmin voimassa ollutta indeksiehtolainsäädäntöä.

2.4. Uuden lain säätäminen

Kaikkien edellä mainittujen muutosten toteuttaminen muuttamalla voimassa olevaa lakia tekisi vuoden 1993 alusta voimaan tulevan indeksiehtolain vaikeaselkoiseksi ja vaikeasti luettavaksi. Voimassa olevien säännösten hajauttaminen Suomen Säädoskokoelman eri vuosikertoihin ja numeroihin voisi myös lisätä vaaraa, että lakia tulkittaisiin ja sovellettaisiin väärin. Sen vuoksi ehdotetaan kokonaan uuden lain säätämistä, johon sisällytettäisiin sekä voimassa olevat säännökset että edellä ehdotetut muutokset.

3. Asian valmistelu ja pyydetty lausunnot

Esitys on valmisteltu valtiovaraministeriössä virkатыönä. Lakiesityksen luonnosvaiheessa on lain voimassaolon jatkamisen tarpeellisuudesta pyydetty lausunnot Suomen Pankilta sekä keskeisiltä työmarkkinaosapuolilta.

Lausunnonantajilla ei ole huomauttamista lain voimassaolon jatkamisen osalta.

Liikehuoneistoja koskevien vuokrasopimusten jättämisestä lain soveltamisalan ulkopuolelle on pyydetty lausuntoa ympäristöministeriöltä, joka on puoltanut muutosta vähintään siinä laajuudessa, missä se on toteutettu sääntelystä vapaissa asuinhuoneistojen vuokrasopimuksissa.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

Lakiehdotusten perustelut

1. Laki indeksiehdon käytön rajoittamisesta

1 § Pykälä on sama kuin voimassa olevan lain vastaava pykälä.

2 § Yleisperusteluissa selostetuin perustein ehdotetaan, että liikehuoneistojen vuokrasopimukset jätettäisiin indeksiehtolain soveltamisen ulkopuolelle samassa laajuudessa kuin mistä on säädetty asuinhuoneistojen osalta. Verrattuna voimassa olevan lain 2 §:ään, siihen ehdotetaan lisättäväksi uusi 9 kohta.

3 § Pykälä vastaa voimassa olevan lain 3 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohtaa sekä 3 ja 4 momenttia. Ehdotettuun uuteen indeksiehtolaikiin ei 2 §:n kohdalla yleisperustelujen 2.2. kohdassa mainituista syistä sisällytettäisi voimassa olevan lain 3 §:n 3 kohtaa vastaavaa säännöstä.

4—6 § Pykälien sisältö on sama kuin voimassa olevan lain vastaavien pykälien sisältö.

7 § Yleisperustelujen 2.3. kohdassa mainituista syistä ehdotetaan, että yksilöityjen lakien sijasta viitattaisiin yleisesti voimassa olevaa lakia vastaavaan aikaisempaan lainsäädäntöön indeksiehdon rajoittamisesta.

8 § Pykälän sisältö on sama kuin voimassa olevan lain 8 §:n sisältö.

9 § Uusi laki tulisi voimaan vuoden 1993 alusta, nykyisen lain voimassaolon päättyessä vuoden 1992 lopussa. Uusi laki olisi voimassa vuoden 1994 loppuun.

2. Laki indeksiehdon käytöstä vuosia 1992 ja 1993 koskevissa työ-, virka- ja toimiehtosopimuksissa

Indeksiehdon käytöstä vuosia 1992 ja 1993 koskevissa työ-, virka- ja toimiehtosopimuksissa annetun lain 4 §:ää ehdotetaan muutettavaksi siltä osin kuin säännös sisältää viittauksen voimassa olevaan lakiin. Muutosesitys on puhtaasti muodollinen.

Koska lainmuutos liittyy indeksiehdon käytön rajoittamisesta ehdotettuun lakiin, olisi ne asianmukaista saattaa voimaan yhtä aikaa.

Edellä sanotun perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

indeksiehdon käytön rajoittamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Kielletyt ja sallitut ehdot

Hintojen, palkkojen, ansioiden tai muiden kustannusten kehitystä kuvaavan indeksin muutoksiin perustuvan indeksiehdon tai muun siihen verrattavan sidonnaisuuden ottaminen sopimukseen on kielletty, jollei laista muuta johdu.

Tämän lain nojalla sallittuna on kuitenkin pidettävä ehtoa, jonka mukaan:

1) hyödykkeen hinta tai osa siitä määräytyy sanotusta hyödykkeestä, siihen käytetystä tarvikkeesta tai valmistusaineesta maksettavan

hinnan mukaan, johon sopijapuolella ei ole merkittävää mahdollisuutta vaikuttaa;

2) korvaus hyödykkeen tai oikeuden käyttämisestä elinkeinotoiminnassa määräytyy osuutena elinkeinotoiminnan tuotosta tai liikevaihdosta;

3) hintaa tai muuta suoritusta tarkistetaan sen johdosta, että liikevaihtoveroa tai muuta hinnan tahi suorituksen määrään vaikuttavaa veroa tai julkista maksua sopimuskautena muutetaan;

4) korkokannan suuruus määräytyy suhteessa toiseen korkokantaan tai suhteessa arvoperimarkkina- (495/89) tarkoitettua arvo-

paperipörssissä noteerattujen osakkeiden hintojen kehitykseen; tai

5) sopimuksessa tarkoitettu suoritus on si-
dottu ulkomaan rahan kurssiin.

2 §

Poikkeukset

Tätä lakia ei sovelleta:

1) eläkettä, elatusta, elinkorkoa tai hautaus-
apua koskevaan sopimukseen;

2) vakuutusopimukseen, paitsi elämisen va-
ralta otettuun vakuutukseen, jossa vakuutus-
maksuja sopimuksen mukaan maksetaan vä-
hemmän kuin viiden vuoden ajan;

3) sähkön, kaukolämmön tai maakaasun
toimitussopimukseen;

4) vientitakuulain 2 §:n 1 momentin 7 koh-
dassa tarkoitettua tappion varalta annettavaan
valtion vientitakuuseen;

5) julkisen kehitysavun toteutusopimuksiin;

6) sopimuksiin, jotka koskevat tavaroiden tai
palvelusten myyntiä ulkomaille, tavaroiden tai
palvelusten hankintaa ulkomailta taikka kan-
sainvälisiä raha- tai rahtimarkkinoita tai jotka
muuten ovat kansainvälisluonteisia, vaikka sa-
nottuihin sopimuksiin muuten olisi sovellettava
Suomen lakia;

7) vakioituun optioon ja termiiniin, joka
kohdistuu arvopapereihin tai pääoma-
sitoumuksiin taikka oikeuttaa niiden arvon
muutosta kuvaavan tunnusteluvun perusteella
laskettavaan suoritukseen;

8) huoneenvuokralain 129 §:n 1 ja 2 momen-
tissa tarkoitettuun asuinhuoneiston vuokraso-
pimukseen, joka on voimassa toistaiseksi tai
tehty vähintään kolmeksi vuodeksi; eikä

9) sellaiseen muun kuin asuinhuoneiston
vuokrasopimukseen, joka on voimassa toistai-
seksi tai tehty vähintään kolmeksi vuodeksi.

3 §

Indeksiehdon salliminen tietyissä vuokra- sopimuksissa

Elinkustannusindeksin (1951:10 = 100) muu-
toksiin perustuva indeksiehto on sallittu:

1) maanvuokralain (258/66) 2 luvussa tarkoi-
tetussa tontinvuokrasopimuksessa; sekä

2) muussa maanvuokrasopimuksessa, joka
on tehty määräajaksi, vähintään 10 vuodeksi,
ja jota vuokranantaja ei voi irtisanoa päättymään
ennen sanotun määräajan loppuun kulu-
mista muulla kuin maanvuokralaissa säädettyllä

tai sillä perusteella, että vuokramies ei ole
täyttänyt hänelle sopimuksessa määrättyä
vuokra-alueen rakentamisvelvollisuutta.

Viideltä ensimmäiseltä vuodelta sopimuksen
tekemisestä saadaan sinä aikana tapahtuneesta
indeksin muutoksesta kuitenkin ottaa huo-
mioon enintään puolet. Sen jälkeisen vuokran-
tarkistusajanjakson osalta vuokraa saa korot-
taa enintään indeksin vastaavalla vertailuajan-
jaksolla tapahtunutta muutosta vastaavasti.

Sopijapuolilla on oikeus sopia muunkin kuin
1 momentissa tarkoitettua tarkistuksen käyttä-
misestä, jos samalla sovitaan, ettei tällä tavoin
laskettu tarkistus muodostu 1 ja 2 momentissa
säädettyyn tavoin laskettua tarkistuksen määrää
suuremmaksi.

4 §

Indeksiehdon salliminen rakennusurakka- sopimuksissa

Valtioneuvosto voi päätöksellään sallia hy-
väksymänsä indeksiehdon ottamisen päätöksen
voimaantulon jälkeen tehtävään rakennusurak-
kasopimukseen, jonka mukainen urakka-aika
on vähintään 12 kuukautta. Urakkasopimuk-
sessa sovitusta urakkahinnasta on jätettävä
tarkistamatta siihen sisältyvät palkkakustan-
nukset valtioneuvoston tarkemmin määräämäl-
lä tavalla. Urakkahinnan muuta osaa tarkistet-
taessa saadaan indeksin muutoksesta ottaa
huomioon enintään kaksi kolmasosaa. Valtio-
neuvosto antaa tarkemmat määräykset indek-
siehdon soveltamiseen liittyvistä muista ehdois-
ta.

Mitä 1 momentissa on säädetty, ei sovelleta
muuhun asuntorakentamista koskevaan urak-
kasopimukseen kuin sellaiseen urakkasopimuk-
seen, johon perustuva rakennustyö on hyväk-
sytty asuntotuotantolain (247/66) tai asuntojen
perusparantamisesta annetun lain (34/79) mu-
kaisesti lainoitettavaksi. Tällaisen työn urakka-
aika saa olla 1 momentissa säädettyä lyhyempi.

5 §

Indeksiehdon salliminen muissa tapauksissa

Valtioneuvosto voi muissakin kuin 3 ja
4 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa päätöksellään
sallia hyväksymänsä indeksiehdon ottamisen
määrätynlaisiin päätöksen voimaantulon jäl-
keen vähintään kahdeksi vuodeksi tehtäviin
sopimuksiin, joita ei voida irtisanoa päättymään
sitä aikaisemmin.

Valtiovarainministeriö voi hakemuksesta antaa luvan hyväksymänsä indeksiehdon ottamiseen yksittäiseen sopimukseen sen kestoajasta riippumatta, jos siihen on perusteltua syytä.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettua lupaa ei voida kuitenkaan myöntää indeksiehdon käyttämiseen velkasuhteessa, joka perustuu velksiantoon tai sopimuksesta johtuvan vastikkeen velaksi jättämiseen.

6 §

Seuraamukset

Indeksiehto, joka on tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten vastainen, on mitätön.

Milloin ehdon mitättömyys johtaisi kohtuuttomuuteen, ehto voidaan osaksi tai kokonaan ottaa huomioon tai sopimusta muulla tavoin sovitella sen mukaan kuin varallisuus oikeudellisista oikeustoimista annetun lain 36 §:ssä on säädetty.

7 §

Indeksilain soveltamislautakunta

Valtioneuvosto asettaa indeksilain sovelta-

mislautakunnan, jonka tehtävänä on asiantuntijaelimenä sopijapuolen, tuomioistuimen tai muun valtion viranomaisen pyynnöstä antaa lausunto siitä, onko sopimukseen sisältyvää tai siihen otettavaksi aiottua indeksiehtoa tai muuta sidonnaisuutta pidettävä tämän lain, tai indeksiehdon käytön rajoittamisesta aikaisemmin annettujen vastaavien lakien mukaan sallittuna.

Lautakunnan kokoonpanosta ja asioiden käsittelystä lautakunnassa säädetään asetuksella.

8 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

9 §

Voimassaolo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1993 ja on voimassa vuoden 1994 loppuun.

2.

Laki

indeksiehdon käytöstä vuosia 1992 ja 1993 koskevissa työ-, virka- ja toimiehtosopimuksissa annetun lain 4 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan indeksiehdon käytöstä vuosia 1992 ja 1993 koskevissa työ-, virka ja toimiehtosopimuksissa 30 päivänä joulukuuta 1991 annetun lain (1678/91) 4 §:n 1 momentti seuraavasti:

4 §

Tässä laissa edellytetty työ-, virka- ja toimiehtosopimusten tarkastus ja valvonta kuuluu indeksiehdon käytön rajoittamisesta annetun lain (/) 7 §:ssä tarkoitettulle indeksilain soveltamislautakunnalle ja sen jaostolle sen mukaan

kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1993

Helsingissä 6 päivänä marraskuuta 1992

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Valtiovarainministeri *Iiro Viinanen*

2.

Laki

indeksiehdon käytöstä vuosia 1992 ja 1993 koskevissa työ-, virka- ja toimiehtosopimuksissa annetun lain 4 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan indeksiehdon käytöstä vuosia 1992 ja 1993 koskevissa työ-, virka- ja toimiehtosopimuksissa 30 päivänä joulukuuta 1991 annetun lain (1678/91) 4 §:n 1 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

4 §

Tässä laissa edellytetty työ-, virka- ja toimiehtosopimusten tarkastus ja valvonta kuuluu indeksiehdon käytön rajoittamisesta annetun lain (1169/90) 7 §:ssä tarkoitettulle indeksilain soveltamislautakunnalle ja sen jaostolle sen mukaan kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

Ehdotus

4 §

Tässä laissa edellytetty työ-, virka- ja toimiehtosopimusten tarkastus ja valvonta kuuluu indeksiehdon käytön rajoittamisesta annetun lain (/) 7 §:ssä tarkoitettulle indeksilain soveltamislautakunnalle ja sen jaostolle sen mukaan kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

*Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1993.*
